

benytte et allerede en Gang benyttet Stempelmærke — en i og for sig ringe Forseelse — med Møntfalsk. Det er efter min Mening systematisk ganske forkasteligt; og den samme Opfattelse kommer frem i de to foreliggende Straffelovsudkast, der begge har Bestemmelser om Misbrug af Stempelmærker i en Paragraf for sig og Møntfalskbestemmelserne i et Kapitel for sig. Motivet til, at man ikke har villet medtage mere af Ændringsforslaget, er, at man ikke har villet foregribe den kommende Straffelovsrevision, men ved at anbringe denne Bestemmelse paa sin systemetisk rigtige Plads som særlig Bestemmelse vilde man opnaa, at den kommende Straffelovsrevision vilde optage den paa samme Maade. Men sidestiller man den her med Bestemmelser om Møntfalsk, gaar den uforstyrret videre, medmindre man faar en ganske særlig Bestemmelse ind i den nye Straffelov, som ophæver disse Straffebestemmelser, der indføres her i Tobaksloven, Stempeloven og Loven om Chokoladebeskatning. Dette vil dog meget let blive glemt under Drøftelsen af de store Problemer, naar vi en Gang skal til at revidere Straffeloven, og derfor henstiller jeg til Udvalget og Finansministeren, at man endnu en Gang overvejer dette Spørgsmaal.

Hans Nielsen: Den højtærede Finansminister gentog nu Forsikringen om, at han absolut ønsker at faa 26 Mill. Kr. ind i Statskassen gennem Tobaksafgifter, og saa er vi altsaa saaledes stillet, at vi ikke kommer udenom dette Krav. Som Følge deraf maa vi fra vor Side spørge os selv, om Lovforslaget indeholder saadanne Bestemmelser paa andre Omraader, at vi kan tillade, at det passerer gennem Rigsdagen. I saa Henseende er vi heldigvis anderledes stillet, end det ærede Medlem Hr. Rode synes at være stillet.

Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger overfor de Udtalelser, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen.

Det ærede Medlem Hr. Rode havde 3 Indvendinger at gøre mod Omlægningen af Skatten. Jeg deler i øvrigt det ærede Medlems Opfattelse af det forkastelige i at tage en saa stor Afgift, som den højtærede Finansminister vil tage, men nu drejer Talen sig altsaa om selve Omlægningen af Skatten. For det første havde det ærede Medlem den Indvending, at den var udemokratisk, for det andet, at den ikke vilde skaffe Arbejde, og for det tredie, at Kontrolbestemmelserne vilde bringe Vanskeligheder for Smaaafabrikanter.

At Omlægningen skulde være udemokratisk, lyder jo som en meget haard Anklage, men jeg tror nu ikke, Anklagen er saa haard, som det syntes at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser. Til Trods for, at det er saa sent paa Dagen, vil jeg minde om, hvad der blev foreslaaet af den radikale Regering den 4. September 1917, da vi fik den første ekstraordinære Tobaksbeskatningslov. Da foreslog den daværende Finansminister Brandes en Afgift paa 20 pCt. for Cigarer til en Værdi af ikke over 100 Kr., 25 pCt., naar Værdien var mellem 100 og 200 Kr., og 33 $\frac{1}{3}$ for højere Værdier samt 25 pCt. for Cigarillos. Det ærede Medlem Hr. Rode vil se, at disse Satser ligger meget nær ved det, der er foreslaaet her, og da jeg gaar ud fra, at det Lovforslag, som blev fremsat her den 4. September 1917, er blevet behandlet i et Ministerraad, hvor det ærede Medlem Hr. Rode var til Stede, vil Lovforslaget ikke være ham ukendt fra den Tid. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at Aaret efter kom daværende Finansminister Brandes og krævede endog 25 pCt. for Cigarer til en Værdi af ikke over 100 Kr., derefter 50 pCt. og endelig 66 $\frac{2}{3}$ pCt. for de dyreste Cigarer. Jeg har gennemlæst den Motivering, som den daværende Finansminister gav for sit første Tobaksbeskatningsforslag, og det fremgaar deraf, at han tilstræbte en Slags stigende Skala for Cigarbeskatningen, idet han sagde, at hans Skala indeholdt $\frac{1}{5}$ paa de billigste, $\frac{1}{4}$ paa de næstbilligste og $\frac{1}{3}$ paa de dyreste. Naar man omsætter de 3 første Skattesatser, som nu er foreslaaet, kommer man til $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{7}$. Naar man skal bedømme de to Forslag ud fra et demokratisk Synspunkt, indeholder den højtærede Finansministers Forslag ganske vist en Forandring til det værre, men den er nu ikke saa forfærdelig stor. Jeg vil gøre opmærksom paa dette, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse med Hensyn til vor Stilling til hele dette Spørgsmaal. Da Finansminister Brandes den 4. September 1917 kom med sit Forslag til en Tobaksbeskatning, rejste der sig megen Uvillie imod det i Udvalget, og netop ud fra den selvsamme Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Rode nu hævder. Jeg maa tilstaa, at jeg var blandt dem, som bebrejdede Finansminister Brandes, at der ikke var mere Demokratisme i hans Cigarskat. Vi fik gennemtrumfet en anden Ordning, men det kneb meget, thi Hr. Brandes satte sig haardt til Modværge og sagde endog ved en bestemt Lejlighed, at vi nok en Gang før eller senere vilde komme til at fortryde, at